Wiara przekazywana we wspólnocie

„Bo nie możemy milczeć o tym, cośmy widzieli i słyszeli”.

Dzieje Apostolskie 4, 20.

Pan Bóg powołał Kościół jako wspólnotę. Chciał, aby ludzie wierzący nie byli jedynie wyizolowanymi jednostkami, ale by towarzyszyli sobie wzajemnie na drodze wiary. Podobnie jak trudne jest życie bez innych ludzi, tak też nie da się wierzyć samemu. „Wierzący otrzymał wiarę od innych, dlatego powinien ją przekazywać innym. [...] Każdy wierzący jest jakby ogniwem w wielkim łańcuchu wierzących. Nie mogę wierzyć, jeśli nie będzie mnie prowadziła wiara innych, a przez moją wiarę przyczyniam się do prowadzenia wiary innych”[1].

Każdemu z nas wiara przekazana została przez wspólnotę Kościoła. Najpewniej przez swoich rodziców i dziadków, katechetów, kapłanów, czasem przyjaciół, a może postawa nieznajomego wierzącego była dla nas inspiracją do wejścia na drogę spotkania z Chrystusem. Dlatego ma to znaczenie jaka jest nasza wiara i w jaki sposób dzielimy się nią z innymi.

Głoszenie Ewangelii może dokonywać się nieformalnie podczas spontanicznej rozmowy w jakimś dowolnym miejscu, na ulicy, w pracy, podczas spotkań rodzinnych i przyjacielskich[2]. Początkowo jest to rozmowa wypływająca z kontekstu zdarzeń, nawiązująca do poruszanych tematów. Może to być dyskusja o ciekawej lekturze lub filmie, albo ważnym wydarzeniu religijnym. Z czasem do rozmowy można włączyć fragment Pisma Świętego czy lektury duchowej, ważne jest świadectwo własnego doświadczenia wiary. Nie ma jednak jakieś stałej, określonej formy przekazywania Dobrej Nowiny. Jest to zawsze szczere, spontaniczne, a zarazem pełne szacunku spotkanie z drugą osobą, bez poczucia wyższości którejkolwiek ze stron[3].

Szczególne miejsce w procesie krzewienia wiary zajmuje rodzina, która jest pierwszą przestrzenią przekazywania wiary dzieciom oraz pogłębiania ich duchowości w kolejnych latach życia. To tam w sposób szczególny i praktyczny człowiek doświadcza, czym jest więź z Chrystusem i jak ją na co dzień pielęgnować.

ZADANIE

- W najbliższym czasie podziel się swoim doświadczeniem wiary z osobą, która tego potrzebuje. Poszukaj takiej osoby w rodzinie, pracy, szkole, w środowisku codziennego życia.

[1] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 166.
[2] Zob. FRANCISZEK, *Evangelii gaudium*, nr 127.
[3] Zob. tamże, nr 128-129.